

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Trio Kroonenberg, Linnemann & van der Zalm

Saturday 13 Jun 2015

Het trio richt zich op de melodieuze singer-songwriter/folk-kant van Philip Kroonenberg's muziek. Er wordt ook geswingd en gegrooved de betovering zit bij deze formatie in de samenzang en in de lyriek in het spel van Rens en Arwen. Het trio speelt voornamelijk nieuw repertoire, geschreven door het trio zelf, plus wat ouder werk dat geschikt is voor deze combinatie.

Philip Kroonenberg

Is een singer-songwriter die compacte teksten met een hoog autobiografisch karakter schrijft over het leven, de liefde en de dood. Philip heeft een eigen stijl van gitaar en ukelele spelen, die wisselt tussen double-bass fingerpicking, flatpicking en een flamenco-achtige slag. Hij speelde en toerde in de periode 1978-1986 met The Freelance Band (roots, blues, rock), waarmee hij twee elpees opnam en sinds 2006 weer regelmatig optreedt. Ook vormde hij met gitarist-zanger Ad Vanderveen het duo Personnel, dat de cd's "Only" (1990) en "Continuing Stories" (1992) opnam in Nashville met als begeleiders o.a. Leland Sklar (bas), Al Perkins (steel en dobro) en Flaco Jiminez (accordeon). Voor een kleurrijke cocktail van swamprock, Caribische ritmiek en bluesachtige Americana werkt hij sinds 1995 samen met zijn Magic Magicians, waarmee hij inmiddels vijf cd's maakte.

Arwen Linnemann

In 1997 werd Arwen bassiste van de Nederlandse groep The Nits. Ze speelt sinds 2006 nog regelmatig met Nits-zanger Henk Hofstede in het Avalanche Kwartet en heeft enkele muzikale projecten gedaan met oud-Nits collega Laetitia van Krieken. Ook heeft ze jaren met Ad Vanderveen getoerd.

Rens van der Zalm

Nederland heeft weinig coryfeeën op het gebied van de folk. Maar de Rotterdammer Rens van der Zalm hoort zonder meer in dit selecte gezelschap thuis. Al vier decennia lang geeft hij kleur aan uiteenlopende groepen met zijn viool, mandoline, gitaar, accordeon, doedelzak, whistles, mondharmonica en andere instrumenten. Rens van der Zalm maakte deel uit van onder andere Fungus, Wolverlei, Crooks en Overstekend Wild. Ook werkte hij met Bram Vermeulen en Youp van 't Hek. Met de Ierse singer-songwriter Andy Irvine trekt Rens over de wereld, o.a. in de 5-sterren formatie Mozaik. In Nederland en België toert hij o.a. met Frank Boeijen.

A Dutch Revenge

Vaak hebben we mensen van overzee op ons podium en dat is niet zo vreemd, omdat we muziek presenteren die nu eenmaal zijn oorsprong heeft in die landen en dan met name de USA. Overigens is dat natuurlijk een arbitrair gegeven als je in ogenschouw neemt dat de muziek in USA een amalgaam is van muziek uit andere werelddelen. Met name Europa en Afrika. Vanavond werden we getraakteerd op een show die ons mee nam naar verschillende windstreken van de muziek. Roots muziek die je met de ogen dicht zo zou plaatsen in de huidige USA, maar regelmatig zaten er sterk Europese mediterrane invloeden bij. Kortom een gevarieerd palet werd er geserveerd door drie ras-muzikanten met een lange staat van dienst. Het was pas hun derde optreden in deze samenstelling en het nieuwe album moet nog worden opgenomen. Het "nieuwe" was soms te merken aan een verkeerde inzet, of het pakken van het verkeerde instrument, maar dat droeg alleen maar bij aan de sfeer en als professionals werd deze incidenten onder deel van het optreden gemaakt. Overigens deed dit niets af aan het gebodene. Er waren verschillende momenten in de show dat de band in zijn geheel dat stapje hoger maakte. De groove als gevolg van het vloeiend samenvallen van de instrumenten bracht het totaal naar een andere dimensie. Het effect van het samensmelten van artiesten, instrumenten en publiek wordt in de literatuur omschreven als: "The eternal moment", iets wat iedereen ervaart en niet te benoemen is. Daarvoor is passie en plezier in het werken met de ander nodig. Iets wat alle drie uitstraalden. De zaal was gevuld met veel enthousiaste volgers. Arwen die we nog kenden, van zoals we samen constateerden alweer jaren terug, stond centraal tussen de twee heren op het podium achter en soms om haar bas heen gewikkeld. Ze verzorgde op spitsvondige wijze de communicatie tussen beide heren in geval Rens even liet weten eerst zijn instrument te willen stemmen alvorens te willen inzetten. De ene keer met een grote glimlach op haar gezicht, dan weer met de ogen dicht als of ze één werd met haar instrument. Rens complementeerde op diverse snaarinstrumenten. Gezien de opmerkingen van Philip over zijn getoonde vaardigheden, leeft het ernstige vermoeden dat deze man alles kan bespelen waar in ieder geval snaren op zitten, er werd zelfs even gesproken over de doedelzak. Philip heeft geen uitgesproken maar aangename stem en goede uitspraak, dit laatste is een verademing bij Nederlandse artiesten die in een andere taal zingen. Zijn stevige gitaar en ukelele werk zorgden voor de juiste spanning op het podium met de soepele, doch stevige basis van Arwen en met de solo's, subtiele toevoegingen op de diverse instrumenten van Rens. En niet geheel onbelangrijk de teksten van Philip gaan ergens over. Dit bleek niet alleen uit de teksten, maar ook uit zijn introducties. Er sprak levenservaring uit die had geleid tot een kritisch observeren van de mens, zich zelf daarbij allerminst sparend en dit gedrenkt in milde ironie. Dit alles verraadde ook zijn achtergrond werkzaam als therapeut. Met een blik op het publiek, merkte hij op: "Zijn jullie nog bij elkaar, of is

dit alweer de volgende relatie”? Over zijn confrontatie met een psychiater die vroeg waarom hij altijd in zwart was gekleed. Dat hij dacht even te pareren door te zeggen dat het te maken had met het af kledende effect van die kleur. De man die verliefd tot over zijn oren met een te grote bos rozen onder arm naar Londen vliegt en tijdens de wandeling in Hyde Park te horen krijgt van de dame in kwestie, dat het toch niet is wat zij er van verwacht had. “Yellow Light” was van een ontroerende schoonheid. Het ging over zijn oudere zus, die alles in het geel had en uiteindelijk in een kanariegele kist werd begraven. Een dag later liep hij op het strand en weet zeker dat hij een “geel” licht voorbij zag schieten. Hij schrijft er een song over, maar trouw aan zijn ironische kijk op het leven, relateert hij dit gelijk in de intro van de song door te zeggen: “Ik heb het echt gezien, maar het is onzin natuurlijk”. In sommige gevallen zou dit afbreuk doen aan de boodschap, maar in dit geval zorgde de authenticiteit van de opmerking voor een extra impuls. Met name beide heren zijn op een leeftijd dat de vanzelfsprekendheid van het leven niet meer zo gewoon is. De song over Oliana had dit als thema en recentelijk had Rens nog op een crematie gespeeld. De instrumentale “May Morning Dew”, speelde hij nu ook en zorgde voor een betoverd publiek.

De tot nu korte zomer zat nog in het gebouw en manifesteerde zich in de temperatuur, terwijl het inmiddels buiten alweer herfst leek te zijn. Maar niet alleen de temperatuur zorgde voor een zomers gevoel in de zaal. Dit werd gedragen door drie muzikanten vol passie en spelplezier en een enthousiast publiek. Als overwinnaars verdwenen zij in de frisse en vochtige nacht en in tegenstelling tot onze meeste artiesten, gewoon naar huis.

1.Folksinger

- 2.Oh Lordi Lord
- 3.Tropicana (instrumental) [Rens van der Zalm]
- 4.Dressed To Kill
- 5.Oxygen & Water
- 6.Lonesome Poetry
- 7.Come And Get It (unreleased)
- 8.Lucky Me (unreleased)
- 9.Straight From The Heart
- 10.Oliana (unreleased)
- 11.Call On Me

- 1.Only Just Begun *
- 2.Black (unreleased)
- 3.Ducks
- 4.Yellow Light
- 5.Judy Loves Life
- 6.Rocket
- 7.Analytic Lines
- 8.May Morning Dew (instrumental) [Rens van der Zalm]**
- 9.Give Room To Love
- 10.Midnight Express
- 11.Bring It Out

- 12. Leopards (unreleased)
- 13. Man Kind (unreleased)

All tracks by Philip Kroonenberg except where noted
Philip Kroonenberg|vocals, acoustic guitar, ukelele
Rens van der Zalm|acoustic guitars, violins, mandolin, vocals
Arwen Linnemann|upright bass, vocals
* Philip, solo
** Rens, solo

www.philipkroonenberg.com